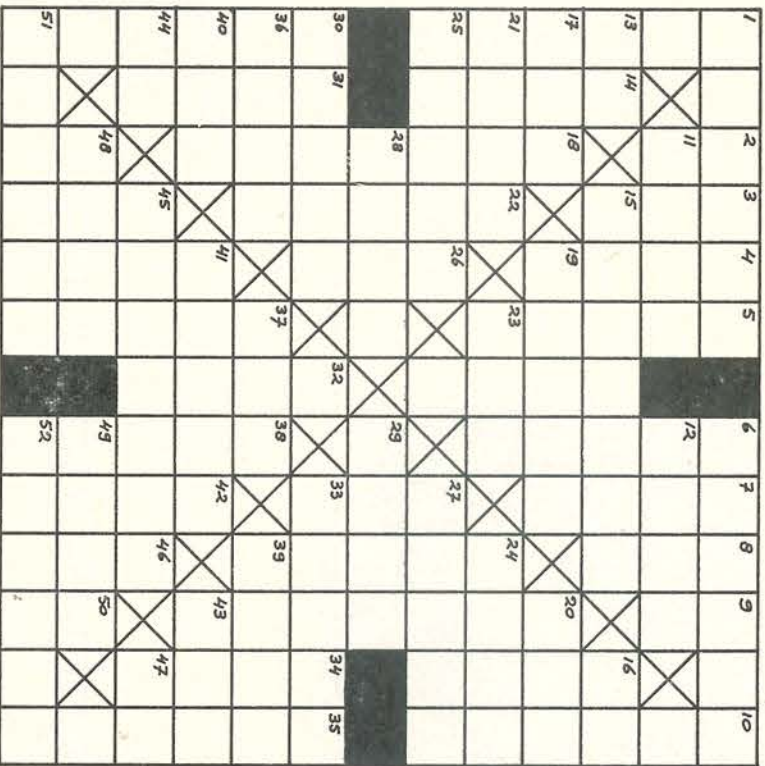

LADDERPUZZEL 118

Horizontaal:

1. bekende tentoonstelling; 2. stof; 11. plant; 12. stand; 13. bevel; 15. gekort; 16. voertuig; 17. woning; 19. plaats; 20. sneuwschaaf; 21. Kleur; 23. Europaam; 24. voedsel; 25. voorzetsel; 27. dood diert; 28. geestdrift; 29. vaartuig; 30. velling; 33. hond; 36. paradijs; 37. voorzetsel; 39. „zal worden“ zingt Doris Day; 40. waterfles; 41. medeplichtige; 43. zelfkant; 44. bijwoord; 45. kerstversterking; 47. bijwoord; 48. vaalt; 49. vreed; 51. producten van onze fabriek; 52. uitvoering.

Verticaal:

1. kapper; 2. deel van een schip; 3. wiet; 4. bijwoord; 5. bergketen; 6. aspirant-officier; 7. plaats; 8. voorzetsel; 9. aardrijkskundige aanduiding; 10. winst; 11. bijbeide; 12. schied; 13. plaats; 16. indelen; 20. verplanten; 22. schied; 24. bekend merk; 26. vlieg; 27. voertuig; 30. dreiging; 31. nobel; 32. sportterm; 34. loven; 35. meer; 37. muziekterm; 38. vlekkenwater; 41. lichtkring; 42. omlijsting; 43. vlekkenwater; 44. Herman Gorter; 46. deel van een huis; 48. niet actief; 50. muziekknot.

Goede oplossingen worden beloond met 3 punten. Inzending aan mej. Hartsuiker vóór dinsdag 19 aug. a.s.

Prijswinnaars

De heren J. v. d. Meulen, Enaf en J. Panhuis, Utrecht zijn er na puzzel 115 en met resp. 100 en 99 punten ingeslaagd de prijzen in de wacht te slepen. Eerstgenoemde kan deze afhalen bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje, terwijl de heer Panhuis zijn prijs (f 10) krijgt toegezonden.

Onze gelukwensen!

HUWELIJKEN (Maanweg):
Mej. D. Bakken, Transistorfabriecage, met G. van Ethen, d.d. 17-7-1958; H. G. ter Steege, Meetaarfabriek, met mej. I. Verkrussen, d.d. 23-7-1958; mej. M. J. M. Heide, TV-Montage, met J. F. Moolenaar, Steekproefafdeling, d.d. 9-7-1958; J. G. de Jong, Transformatorenfabriecage, met mej. C. H. v. d. Ende, d.d. 6-8-1958; G. Nieuwenhuizen, Meubelmaken, met mej. E. M. v. d. Geest, d.d. 15-8-1958; W. K. Kock, Proefwerkplaats RTG, met mej. J. Taal, d.d. 4-8-1958.
HUWELIJKEN (Utrecht):
Mej. J. M. Balk, Montage, met J. G. van Woudenberg, d.d. 10-7-1958.
GEHOREN (Utrecht):
Augusta C., dochter van H. C. Verboom, d.d. 10-7-1958.
GEHOREN (Maanweg):
Wilhelmus L. M. zoon van W. L. M. Hooghuijs, Wervoorbereiding, d.d. 16-7-1958; Cornelis M. J. zoon van J. B. Pleeging, Verzekering, d.d. 21-7-1958; Lex, zoon van A. D. v. d. Kaade, Wervoorbereiding, d.d. 3-8-1958.

CORRESPONDENTIE

Maandag 4 augustus is een goede dag om oude gewoonten weer op te nemen en vanwaar, dat ik vanavond weer mijn correspondentie ter hand neem om te trachten weer enkele brieven op een bevredigende wijze te beantwoorden.

Hr. F. te G.: Ja, ik heb ook de advertentie in de krant „die niet kan tellen“ gelezen. (Voor de niet-lezers: op 27.5.58 stond in die krant als „aanmoediging“ in een huwelijksadvertentie: gezond ontw. eerl. opgew. kar. eigen home en Solox). Hr. P. Ik weet, dat tot nu toe al uw pogingen zijn mislukt. Probeer nu het zou ik zeggen: als het niet lukt hebt u in ieder geval een Solox. Heer te Winkel zal u graag inlichten. Succes!

Hr. J. te S.G.: Neen! zo op het eerste gezicht snap ik de mensen van de NTS ook niet. Nu hoeven ze niet ingang van 1 januari a.s. maar 15 uur te werken en nu willen ze er 181 En wij mogen 48 uur werken en willen zo graag minder. Zoveel hoorden, zoveel zinnen, zullen we maar zeggen.

Mej. L. te W.: Ik ben het helemaal met u eens: Van der Heem zag er maatschappelijk uit om door een ringetje te halen. Ik weet echter niet of de Schoonmaakdienst tijd kan vinden voor uw idee. Het vraagt namelijk nogal wat kostbare tijd om trouwstijge VDH-dames de laatste maand van hun dienstverband bij ons bij deze dienst te detacheren voor de laatste fijne kneepjes.

Hr. S. te P.: Ja, als u redeneert: toen de vakantie begon waren 't nog 52 weken en nu nog maar 48 tot de volgende vakantie, kan u me voorstellen, dat u blij was, dat de vakantie was afgelopen.

Heer S. te V.: Ja, ik voel met u 't gemis, dat wij nu niets meer weten van waterstanden, de avonturen van Rik Vogelschik, dat de Zonnemijzer zonder ons zou zal moeten wijzen en dat Tante Lily en Oom Herman 't zonder ons zullen moeten doen voor 11½ maand. Ik denk niet, dat men in navolging van de uitzending voort arbeiders in de con-tinuediensten iets voort voor uitzendingen voor arbeiders in de niet-continuediensten. Misschien kan uw vrouw wel dagelijks voor u de waterstanden noteren. U krijgt ze dan wel laat, maar u blijft toch enigszins op de hoogte en dat blijft zo'n lekker vakantie-idee geven, vindt u niet?

Spreekuur O.R. Maanweg
12 AUGUSTUS 1958.

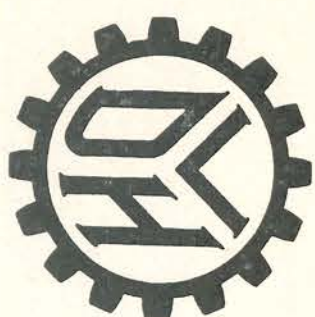
1e pauze:
de heren Roos — Zeegers,
2e pauze:
de heren Van Grondelle — Van der Plas.

Geslaagd voor:

Vervolgencursus H.T.S. voor fijnmechnische techniek:
R. A. Hiemstra, Constr. bureau Elektr. Apparaten.
Praktijfdiploma Boekhouders:
F. van Leeuwarden, Kostprijsadministratie.

Nr 560

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.
Redactie: C. Schrevel.
Redactie-Advisiecommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon, L. F. Lantier, drs C. A. A. van Luttervelt en Ing. J. Roorda.

TEGENSTELLINGEN

Zo, u bent dus met vakantie geweest. Is alles gegaan zoals u verwacht had, of pakte alles anders uit?

Oh, u bent in het buitenland geweest en hebt daardoor de regenbuien en stormvliegen in ons goede Nederland gemist.

Er zijn ook vakantiegangers, die nog niet zijn teruggekeerd, niet omdat zij nog vakantie hebben, maar omdat zij door ziekte of ongeluk niet in staat zijn hun werk te hervatten.

Een onzer is wel met vakantie gegaan, maar keert niet meer in ons midden terug, omdat hij verongelukt is. Ook kregen wij in de fabrieksver- kantie berichten van een gebroken en-

ZIEKENTROOST

De collecte voor onze zieke collega's heeft in ons bedrijf aan de Maanweg f 543,13 opgebracht.

kel, een gebroken sleutelbeen, een naagaandoening, een gebroken teen en nog meer feiten waaruit bleek dat voor deze VDH-ers de vakantie wel heel anders was gelopen dan ze hadden gedacht.

Als je zo al die berichten achter elkaar binnenkrijgt en je constateert dat het ook niet bepaald vakantieweer is, word je getroffen door de tegenstelin- gen in het leven, ook die in de betrek- kelijk kleine VDH-gemeenschap.

De een gaat naar het buitenland — de ander blijft thuis.

De een heeft goed weer — de ander slecht.

De een komt gezond en gesterkt terug — de ander komt ziek of in het geheel niet terug.

De een kan terugzien op een welbe- stede vakantie — de ander heeft zich verveeld.

Zo kunnen wij natuurlijk nog wel even doorgaan en ook nu wij weer aan het werk zijn, houden de tegenstelin- gen beslist niet op te bestaan.

U hoeft trouwens uw krant maar even in te zien om te constateren dat

de tegenstellingen niet alleen binnen VDH, of alleen bij VDH-ers bestaan, maar overal in de wereld.

Vindt u dit een nogal somber ver- haal, zo direct na de vakantie? U heeft gelijk als wij het hierbij zouden laten. Wij willen er echter nog iets aan toevoegen. Het voorgaande zou van een sombere stemming getuigen als wij ons niet realiseerden dat het in feite heel normaal is dat er tegenstellingen — of als u wilt verschillen, zijn.

Wij kennen toch allemaal woorden als meer, beter, hogerop, belangrijker, beter betaald en gaat u zo maar door. Wij vinden het vanzelfsprekend te stre- ven naar belangrijker werk, dat beter betaald wordt en meer promotiekan- sien biedt dan de huidige functie. Hoeveel kleinbushuizen willen niet graag rui- mer wonen.

Is het eigenlijk niet juist goed dat er verschillen zijn? Stelt u zich eens voor dat wij allemaal in alle opzichten onder volkomen gelijke omstandighe- den zouden leven; dat het altijd en overal hetzelfde weer zou zijn; dat je nooit eens een andere taal kon horen; dat in ons land evenveel palmbomen zouden groeien als in zuidelijke stre- ken en onze prachtige meeren niet ty- pisch Nederlands zouden zijn, maar overal in Europa voorkwamen.

Denkt u zich eens in dat het geen enkel verschil zou maken of u minister of radiontenteur bent, huisvrouw of directrice van een groot ziekenhuis.

Moeten wij eigenlijk niet blij zijn met een groot aantal verschillen, om- dat dat ons de mogelijkheid geeft naar beter en mooier te streven en moge- lijk te bereiken.

Maar die onprettige tegenstellingen dan en die waar je eigenlijk zo weinig of niets aan kunt doen, zoals bij voor- beeld mooi en lelijk weer. Die moeten wij „sportief“ nemen, er naar beste weten en eerlijke overtuiging aan doen wat wij er aan doen kunnen en ons goed realiseren dat geen enkel mens alles bereiken of veranderen kan.

Zullen wij het zo eens proberen het komend jaar?

M. C. KAMERBEEK
overleden

Als een van onze medewerkers ons ontvalt, maakt dat diepe in- druk op vele Van der Heem'ers. Gebeurt dit plotseling, door een ernstig ongeluk, dan worden wij, zonder een enkele waarschuwing vooraf, voor het feit gesteld, dat een van onze collega's niet meer met ons zal werken.

Zo verging het ons, achterblij- vers in de fabrieksvakantie, toen wij maandag 23 juli vernamen dat de heer Kamerbeek in zijn vakantie op donderdag 24 juli in de buurt van Genua door een auto-ongeluk om het leven was gekomen. Zijn begrafenis vond plaats donderdag 31 juli op de Al- gemene begraafplaats in Den Haag.

Zijn chef en collega's van het Metaalmagazijn zullen hem mis- sen en hem zich ongetwijfeld her- inneren als een rustige werker, die zijn werk al sinds augustus 1953 trouw bij ons verrichtte.

Onze gedachten gaan uit naar zijn vrouw en kind, die zo plot- seling hun man en vader moesten verliezen. Wij hopen dat zij de krachten mogen vinden dit voor hen zo zware verlies te boven te komen.

Fluïsbrouwenweek 1958

Reeds in de trein waren de zorgen vergeeten en zag je niets dan opgewekte gezichten. In huize „Ons Erf“ aangekomen, werden we allereerst onthaald op een kopje thee, dat erg op prijs werd gesteld. Daarna in optocht naar de slaatzolder, waar ieder het beste plaatsje probeerde te veroveren. Het verdere verloop van de week is in één woord samen te vatten „enorm“. De muziekkavoncles, de schoonheidspectaculiste (waarna alle dames extra lang voor de spiegel stonden), het poppentheater en de praatjes van de heer Van Steen vielen erg in de smaak, wat wel bleek uit de totale stilte en aandacht in de conversatiezaal, die anders de „Kakehof“ werd genoemd.

Het was een gelukkige gedachte om naar huize „Ons Erf“ te gaan. Niet alleen de wijze van „Hup, Holland, hup!“ maakte één van beide verslaggeefsters nog een lied, dat eveneens uiting geeft aan de opperbeste stemming, waarin voor de achste maal een huisvrouwenvakantieweek werd georganiseerd.

Mevr. Jonkman, Mevr. Eyerhard.

Wij gingen van Den Haag heel ver naar Berg en Dal in Utrecht kwam de rest, de stemming was er al De dames van de leiding, die stapten op 't perron En zochten zich een ongeluk waar Utrecht blijven kon Maar eindelijk, daar waren ze, tot blijdschap van ons al En daar vertrok de hele club dan, op naar Berg en Dal.

Refrein.

Hup hup! Ons Erf, en wij hebben 't reuze fijn gehad Hup hup! Ons Erf, wij zijn allemaal weer opgeknaapt Hup hup! Ons Erf, wij hopen tot het volgend jaar Wij komen dan terug hier, weer allemaal bij elkaar.

Wij hebben veel gewandeld en werden lekker moe En gingen met een holle maag dan naar de eetzaal toe 't Was altijd even heerlijk en 't heeft ons fijn gemaakt Een buitje dus voor 't hele keukenspersonnel gemaakt. Wij hebben fijn geslapen en hadden heel wat pret En gingen dan ook wel eens wat ruoverig naar ons bed.

Refrein.

't Geloof, dat iedereen hier het met ons eens zal zijn Wij hebben hier genoten en hadden 't reuze fijn. De leiding alle dank dus, hierbij ook Van der Heem Die alles voor ons deden en ook meneer Van Steen Brachturen van ontvoerkeling, gewisseld met wat scherts En leerde ons het goud dat blinkt daar onder 't ruwe erts.

Refrein.

Nu gaan wij morgen huis toe, van harte gaat het niet Omdat je van dit alles zo helemaal geniet Wij denken dan ook allemaal terug aan huize Ons Erf Dat staat met grote letters, heel vast in ons hart gekerfd Treuren en met goede moed de koffers dus gepakt En met de bus en dan de trein naar huis toe afgezak.

De heer Quik jubileerde

Toen de belangstellenden voor dit jubileum zich op donderdag 17 juli j.l. in de filmzaal hadden verzameld, arriveerde de jubilaris vergezeld van zijn echtgenote en kinderen.

Achtereenvolgens voerden het woord de heren, ir A. W. de la Court (de chef van de heer Quik), dr Joh. H. Schuurer (chef Personeelszaken) en A. D. van der Kade (secretaris van de Ondernemingsraad Maanweg).

Het moet de jubilaris aangenaam hebben getroffen duidelijk te horen hoe men over hem denkt, te meer daar hij zelf erg bescheiden is en ook door de aard van zijn werk niet zo erg aan de weg timmert.

De heer De la Court sprak van een rots, doelende op de vastberadenheid en standvastigheid van de jubilaris maar ook op diens „spreekwoordelijke“ zwijzaamheid; rotsen spreken nu eenmaal niet.

De heer Van der Kade vond het merkwaardig dat de naam Quik anders gespeld wordt dan de hem bekende spellingen nl kwik en quick. De letter e, die ontbreekt in de naam van de jubilaris, is onder andere de beginletter van CONSTRUCTIE, CALQUE en CONCENTRATIE; zaken die bij zijn dagelijks werk regelmatig voorkomen. Trouwens CLUBHUIS en COMPETITIE (voetbal) zijn ook voor de jubilaris bekende klanke.

CORPULENTIE is op hem nog niet van toepassing; CAPTULIEREN is een woord, dat in zijn woordenboek niet voorkomt.

De heer Quik dankte de sprekers alsook alle vrienden, die hebben bijgedragen aan het fraaie cadeau, een Erres platenspeler.

Ongetwijfeld zal de heer Quik nog vele malen terugdenken aan dit feestelijke jubileum.

De Enaf is weer een jubilaris rijker. Op 11 aug. a.s. zal de heer P. de Reus namelijk 12½ jaar lang zijn werkzaamheden in het belang van ons bedrijf hebben verricht.

Me!

Als kinderen zo'n jaar of drie oud zijn, hebben ze vaak een tijdje de gewoonte, op alles wat je van ze eist, kortweg en dadelijk „nee“ te zeggen. Dat kan de ouders wel eens kniebekig maken. Want ze zeggen het dan ook wel, als je weet, dat ze het best zouden willen doen. Meestal duurt zo'n kuur niet zo bar lang en het waait wel over.

Waarom zeggen ze dat? Och, dat gaat in die kleine hersentjes veelal niet bewust. Het is meer een wat houterige manier om zich zelf eens als een apart en klein tje te doen gelden tegen al die grote mensen, die hen steeds maar commanderen.

Maar vele van die „grote mensen“ doen soms tegen elkaar hetzelfde. Als er van deze lieden wat gevraagd wordt, zeggen ook zij dikwijls meteen „nee“.

Nu kan dat nee-zeggen een blijke zijn van bewust eigen denken. Dan komt daar een vraag, een verzoek, soms een bevel op ons af. Men verwacht een „ja“ van onze kant, een doen van wat is gevraagd. Toch kunnen we wel eens ernstige bezwaren hebben. Die bezwaren kunnen van allerlei aard zijn: het gevraagde gaat boven onze kracht; het is in onze ogen immoreel; het bedreigt ons met grote schade; we kunnen de draagwijdte ervan niet overzien, enz. enz. We bekijken het en onderoeken het dan alle kanten. En dan kan ons antwoord wel eens in plaats van het verwachte „ja“ een beslist „nee“ zijn. Bewust, weloverwogen.

Dan hebben we ook bij voorbaat de gevolgen van dat „nee“ gezien en aanvaard. Zo'n „nee“ getuigt van geestelijke moed en kracht; daaruit spreekt een persoonlijkheid. En dat is altijd wettig.

Maar er zijn ook mensen, die hun „nee“ zeggen niet als het kind van drie jaar. Niet weloverwogen en zonder kijk op de gevolgen ervan.

Ze hebben er doodgevoelen geen zin in. Of ze zien bij voorbaat tegen de moeite van het wel doen op. Of ze hebben het land aan de gene, die het van hen vroeg. Of ze zijn bang voor mogelijke gevolgen van een „ja“. Of ze willen eens een heer flink zijn en zich misschien daardoor in de ogen van anderen groot houden.

Nu kun je van een kind van drie jaar nog niet zo veel een bewust en weloverwogen denken verwachten. Doch bij een volwassen mens, dat anders. Die wil immers voor „niet“ worden aangezien.

Nu, dat moet hij dan tonen door zijn mogelijke „nee“-antwoord anders te geven dan een kind van drie jaar, doch als een rijp mens, die ook daarin toont, dat hij als volwassene handelt, niet als een grillig en onberekenbaar wezen, maar als een persoonlijkheid.

Schreier.

★
Woensdag 13 augustus zal het voor de heer J. H. de Jager een belangrijke dag zijn. Ook hij zal dan in de bloemetjes worden gezet vanwege het feit, dat hij op die dag precies 12½ jaar aan ons bedrijf in Utrecht verbonden is.

Nabeschouwing

BEDRIJFSSTOERNOOI 1958

Evenals het vorige jaar willen wij, in het bijzonder ten gerieve van de vele voetbalhebbers onder ons personeel, in een nabeschouwing de door de verschillende teams bereikte resultaten in ons bedrijfsstoernooi eens wat nader bekijken.

De strijd is gesteren en vooral de eindstand betekende voor velen een volkomen verrassing. Geheel tegen de verwachting in is de wisselspeker terecht gekomen bij een team, dat door insiders bij voorbaat als kansloos werd beschouwd. En terecht! Want de verrichtingen van het elftal van de Stampertij waren de laatste jaren nu niet bepaald van dien aard, dat men hoge verwachtingen mocht koesteren.

In tegenstelling tot voorgaande jaren heeft het in deze competitie niet aan de nodige spanning ontbroken. Tot op de laatste dag waren er zelfs nog drie gegadigden als kanshebbers voor de bovenste plaats en dus moest de laatste wedstrijd van het toernooi de beslissing brengen.

Het elftal van de Montage had hierbij relatief de beste papieren, want een overwinning op het niet al te sterke Kantoorsteam betekende het kampioenschap. Voor velen stond trouwens het eindresultaat wel vast, want het Kantoor werd niet in staat geacht de Montage de voet dwars te zetten.

Hoe anders is het echter gelopen!

In een enerverende strijd werd de Montage met 3—0 verslagen. Gebrek aan tactisch inzicht was onzes inziens de voornaamste oorzaak van deze nederlaag. Steeds weer verviel de voorhoede in het korte en vaak zelfzuchtige spel door het midden, wat precies een kolfje naar de hand was van de nu niet bepaald jonge verdediging van het Kantoorelftal.

Door deze nederlaag werd de Stampertij, die inmiddels de Draaiertij volgde, de regels van der kunst had gekraakt (7—1) toch nog kampioen. Dit team had beslist niet over het nodige geluk te klagen, want de Stofzuigerafdeling was zo vriendelijk haar kans op de titel te verspeelen door met 2—1 van de Telco te verliezen.

De grootste verrassing voor ons was wel het falen van de grote favoriet, het team van de Gereedschappmakerij. Na drie achtereenvolgende jaren zeventien en onbedreigd uit de strijd te zijn gekomen, moest het ditmaal met een bescheiden plaats op de ranglijst genoegen nemen. Wij vermoeden dat het onderschaten van de tegenstanders aan dit resultaat wel niet vreemd zal zijn.

Zo is dus dit jaar een einde gekomen aan de hegemonie van de Gereedschappmakerij, wat zeer zeker aan de spanning van de toernooi ten goede is gekomen.

De elftallen van de Stofzuigerafdeling en de Telco hebben wel aan de verwachtingen beantwoord, terwijl het Kantoorelftal nogal wisselvallig uit de bus kwam. De Draaiertij eindigde, mede door het uitvallen van de Enaf, op de onderste plaats. Dit team hadden wij aanvankelijk sterker geacht.

Al met al mag dit toernooi zeker geslaagd worden genoemd. Het is alleszins sportief verlopen en het zal de organisatoren zeker tot voldoende strekken te weten, dat deze competitie, ook wat spel en arbitrale leiding betreft, tot het beste en meest prettige van de laatste jaren kan worden gerekend. Wat voor hen een reden temeer zal zijn om op de ingeslagen weg voort te gaan.